

at de mindste Fartøjer udsætter Brugeren for størst Fare, og endelig skal man henbise til de Dplysninger, Landstingsudvalget har indhentet og fremsætter i sin forrige Rapport over Sagen afgivne Betænkning og efter hvilken det synes at fremgaa, at Opkrævning efter Tonnage bliver langt at foretrække for Opkrævning efter Bemanding.

Hvad endelig Haandværket og Industrien angaar, maa det erkendes for ligesaa rigtigt, at disse Erhvervsgræne danner en Afdeling for sig, og at disse deles i forskellige Fareklasser, ligesom ogsaa denne Fordeling overlades til Administrationen saa vel som selve det Forhold, de forskellige Fareklasser maa sættes i til hinanden over for Dækningen af Udgifterne til de tilstatedkomne eller de forulykkedes efterladte. Om selve Grundlaget for Beregningsmaaden for Udgifternes Dækning har der derimod ikke kunnet opnaas fuld Enighed i Udvalget, idet et Flertal har sluttet sig til Forslagets Bestemmelse om, at den samlede Udgift i aarlig udbetalt Arbejds løn lægges til Grund for Beregningen af hver enkelt Fareklasses Deltagelse i Understøttelsesudgifterne, hvorimod et Mindretal ønsker, at Gennemsnittet af den Arbejds løn, der er udbetalt i Klasserne, skal danne Grundlaget.

Der har i Udvalget været Enighed om at udstille Lovforslaget fra den Forbindelse, hvori det er sat med Forslaget om anerkendte Sygekasser, dels fordi det endnu ikke kan vides, hvorvidt det i en nær Fremtid kan lykkes at gennemføre et saadant, dels fordi der dog, selv om Forslaget bliver gennemført, vil hengaa lang Tid, før der overalt i Landet vilde opstaa Sygekasser, og selv om Sygekasseinstitutionen blev saa udbredt, at der ikke længere fandtes et Sted i Landet uden at enhver, der ønskede det, kunde blive Medlem af en Sygekasse, vilde der dog altid blive en Del Menneſker tilbage, der er saa ubemidlede eller saa fattige, at det af denne Grund ikke blev dem muligt at være Medlem af en saadan. Vel maa det indrømmes, at fordi en Person er saa fattig,

at han ikke evner at blive Medlem af en Sygekasse, vilde dette ikke ubelufte ham fra, efter nærværende Forslags § 1, at falde ind under Ulykkesforsikringen, men Udvalget har derfor end mindre kunnet stønne, at der er nogen Grund til i denne Paragraf at opstille de samme Regler for, hvilke Personer der efter nærværende Forslag kunne regnes med ind under Forsikringen mod Ulykkestilfælde, som opstilles for, hvem der kan blive Medlemmer af en anerkendt Sygekasse. Udvalget har derfor været enig i, at det eneste, der burde stilles som Regel for at falde ind under Ulykkesforsikringen, var dette, at de paagældende Arbejdere, Husmænd, næringsdrivende, eller Bestillingsmænd ere ubemidlede. Som Følge heraf stiller Udvalget et dertil sigtende Vædringsforslag til § 1.

Den Enighed, der saaledes har været i Udvalget om at løse Forbindelsen med Sygekasserne overfor Forslagets § 1, er det derimod ikke lykkedes at opnaa overfor dets § 4. Man har vel fra alle Sider været enig om, at det ikke vilde være rigtigt at gaa ind paa Bestemmelserne i første Stykke af § 4, men man er i øvrigt kommen til forskellige Standpunkter angaaende Tiden, der bør hengaa fra Ulykkestilfældet indtræder til den tilstatedkomne kan opnaa Understøttelse.

Et Mindretal foreslaar, at der, saafremt ikke Gyre, Løn eller lignende Indtægt oppebæres, kun bør hengaa en Tid af 7 Dage forinden Understøttelse kan opnaas. Et andet Mindretal foreslaar en Tid af 6 Uger, og endelig foreslaar et tredje Mindretal, at der skal hengaa en Tid af 12 Uger, forinden Understøttelsen kan tage sin Begyndelse.

De to sidstnævnte Mindretal ere dog enige i, at Understøttelsen skal begynde straks, naar det ved Ulykkestilfældets Indtrædelse kan stønnes, at det vil medføre en livsvarig Forringelse af Arbejdsvevnen. Ligeledes ere de nævnte to Mindretal enige i, at selv om man efter Vædringsforslaget til 1ste Stykke af § 4 løser Forbindelsen med Sygekasserne efter Ordlyden, maa der al-